

Sygn. akt IX U 1435/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. O. (W. O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 kwietnia 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1435/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 5.04.2018r odmówił W. O. prawa do emerytury pomostowej gdyż udokumentował jedynie 26 dni pracy w warunkach szczególnych od 5.01.2009r do 30.01.2009r i nie rozwiązał stosunku pracy.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę. Zarzucił, że do pracy w warunkach szczególnych należy mu zaliczyć okresy zatrudnienia:

od 1.04.1982r do 31.07.1990r

od 4.01.1993r do 22.06.1999r

od 14.05.2002r do 3.03.2006r

od 17.05.2006r do 2.09.2006r

od 2.04.2007r do 30.06.2008r

od 4.09.2006r do 31.03.2007r

kiedy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i kierowcy autobusu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. W związku z dołączonymi do odwołania dowodami organ rentowy dodatkowo uznał za pracę w warunkach szczególnych okres od 4.09.2006r do 31.03.2007r oraz od 2.04.2007r do 30.06.2008r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W. O. urodzony (...) w dniu 12.03.2019r złożył wniosek o emeryturę pomostową.

W sposób niesporny między stronami ubezpieczony udokumentował 34 lata 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz na podstawie świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy następujące okresy zatrudnienia:

od 5.01.2009r do 30.01.2009r – 26 dni

od 4.09.2006r do 31.03.2007r – 6 miesięcy i 28 dni

od 2.04.2007r do 30.06.2008r – 1 rok 2 miesiące i 29 dni

(akta rentowe i k. 6,7 akt sprawy).

Z dniem 10.12.2018r ubezpieczony rozwiązał stosunek pracy z (...) SA (k. 17 akt sprawy).

Od 17.12.2018r W. O. ponownie podjął pracę w J. Zakładzie (...) i nadal pozostaje w stosunku pracy (ośw. ubezp. k. 53 kat spr.).

Ubezpieczony od 1.10.1982r posiada prawo jazdy kategorii „C” uprawniające do prowadzenia samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie od 1.04.1982r ubezpieczony podjął pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. Oddział w J. jako ładowacz, a od uzyskania uprawnień od 1.10.1982r do 31.07.1990r jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie tego zatrudnienia od 5.VII. do 30.VIII korzystał z urlopu bezpłatnego. Przez zakład pracy w 1987r został skierowany na kurs prawa jazdy kategorii „D” w związku z zamiarem powierzenia mu także obowiązku kierowania Osinobusem. Kurs ten ubezpieczony ukończył 16.06.1988r (załączone akta osobowe).

Ubezpieczony w tym zakładzie woził meble, dywany i sprzęt AGD z wagonów kolejowych lub od podmiotów do magazynów a następnie do sklepów górniczych. Kiedy uzyskiwał prawo jazdy kategorii „D” to najpierw Osinobusem, w którym były 23 miejsca siedzące woził pracowników z J. do magazynów w G. a następnie przesiadał się do samochodu ciężarowego i woził towary do sklepów i na koniec dnia znowu Osinobusem odwoził pracowników do J. (zeznania św. W. L., I. M., J. Z. oraz ubezp. k.52a-54 akt spr.).

Następnie ubezpieczony od 1.08.1990r do 31.08.1991r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Zakładzie (...) (akta kapitału początkowego, świadectwo pracy i zeznania ubez.).

W okresie od 4.01.1993r do 22.06.1999r W. O. był zatrudniony w PHU (...) A. S. (świadectwo pracy).

W trakcie tego zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodem marki (...) o ciężarze całkowitym 6 ton. Woził piwo z browaru i hurtowni do sklepów (zeznania ubez. i św. W. L., I. M., J. Z. k.52v-54 akt spr.).

Stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracą kierowcy samochodu ciężarowego i kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15 miejsc ubezpieczony wykonywał od 14.05.2002r do 3.03.2006r i od 17.05.2006r do 2.09.2006r a następnie od 2.04.2007r do 30.06.2008r w trakcie zatrudnienia w (...) Sp. z o. o. (k. 5,6 akt spr.). Firma ta prowadziła biuro podróży i handlowała odzieżą używaną i ubezpieczony samochodem ciężarowym o ciężarze całkowitym 24 tony lub autobusem marki (...) posiadającym 53 miejsca siedzące (zezn. ubez. k. 54 akt spr.).

W okresie od 4.09.2006r do 31.03.2007r ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy autobusu o liczbie powyżej 15 miejsc w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. (k. 7 i załączone akta sprawy).

Sąd uznał zeznania świadków i ubezpieczonego za wiarygodne, znajdują bowiem odzwierciedlenie w załączonej dokumentacji.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017, poz. 664 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej z uwzględnieniem art. 5-22 przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31.12.1948r,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1.01.1999r wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31.12.2008r wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

Zebrane w sprawie dowody w ocenie Sądu pozwalają stwierdzić, że ubezpieczony na dzień wydania zaskarżonej decyzji spełniał warunki z pkt 1-6 cytowanego wyżej przepisu.

Jak wynika z przytoczonego wyżej przepisu art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych warunkiem przyznania prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy.

W dniu 5.04.2018r ubezpieczony nadal pozostawał w stosunku pracy więc organ rentowy słusznie odmówił mu prawa do emerytury z powodu nie rozwiązania stosunku pracy.

Wprawdzie w toku procesu ubezpieczony rozwiązał stosunek pracy z dniem 12.12.2018r ale w dniu 17.12.2018r ponownie nawiązał stosunek pracy w J. Zakładzie (...). Zatem na dzień wyrokowania przez Sąd nadal pozostawał w stosunku pracy. Skoro rozwiązanie stosunku pracy stanowi jeden z warunków przyznania prawa do emerytury pomostowej, to emerytura pomostowa może być przyznana dopiero od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Biorąc pod uwagę celowościową wykładnię art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych sformułowanie „nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy” należy rozumieć w taki sposób, by osoba nabywająca prawo do emerytury pomostowej w tej dacie nie pozostawała w stosunku pracy.

Emerytury pomostowe stanowią pewne odstępstwo od przyznawania emerytur po osiągnięciu wieku emerytalnego i jako uregulowanie szczególne przepisy tej ustawy winny być wykładane w sposób ścisły a nie rozszerzający. Nastąpienie rozwiązania stosunku pracy w art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych nie można traktować tak samo jak wymogu rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, u którego praca była wykonywana bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury przewidzianej w art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017, poz. 1383 ze zm.) gdyż w przypadku emerytur pomostowych jest to warunek przyznania prawa do emerytury a w przypadku art. 103 nie ma on wpływu na prawo do emerytury a jedynie na zawieszenie jej wypłaty.

Sąd ma świadomość, że warunek przewidziany w art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych może stawiać ubezpieczonych w trudnej sytuacji życiowej jeżeli postępowanie o prawo do emerytury pomostowej się przedłuża ale ustawodawca stwarzając możliwość przechodzenia na wcześniejszą emeryturę miał prawo stworzyć takie uregulowania aby tego świadczenia nie nabywały osoby pozostające w stosunku pracy.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia